

и другадѣ. Гърциа, коѧ не е носила никакъ юште това имѧ, населена е се отъ това първо отдѣлнине българо-словенскаго рода.

Това племѧ или голъмъ родъ е познато въ еленскѫ тѫ старѫ повѣстностъ подъ общто то и обширно то народно имѧ Пѣласгуи и пѣласгиха ємуи, кое имѧ не е друго освѣнь *Бели*—Българи, искрывено отъ гърцки тѣ списателы на Пѣласгуи, поради недостаткѫ тѫ ѹзыка имъ*).

Еленско то или гърцко то малко племенце е изишло и то отъ хиндански тѣ си първобитни жилишта, се заедно съ голъмии родъ [българо-словенски, нъ то е вървѣло отдѣлно и на-стрѣны отъ Българо-Словены тѣ, се по лѣсисты тѣ мѣста, безъ да ся е смѣсвало тогава съ тѣхъ.

Имя то же *Елинъ* и *Гръкъ*, кои значиже *горуци*, дадено имъ е отъ *Българо-Словены* тѣ. **)

2) Едно друго направление е тръгнало имянно отъ Імалайски тѣ подножия, дѣ живѣе и днѣсь юште земедѣлецъ народъ носящъ имѧ то *Спѣкки* (сѣаштии, орачи); то е слѣдовало приселеніята си прѣзъ севѣрни тѣ стрѣны, а имянно прѣзъ Каспийско то море, и встѫпило е въ Европѫ, взѣвше разны направления и достигше съ голъмѫ една чашть въ Молдо-Влахийски тѣ прѣдѣлы, минѣвше Дунава и населившъ ся по цѣлѫ Старѫ Тракиѣ, смѣсившъ ся съ по-първо то установено вѣкъ по тѣхъ мѣста отдѣлнине.

Това второ отдѣлнине е познато въ старѫ тѫ повѣстностъ подъ имѧ то *Саки*, *Жети*, *Маса-Жети*, кои имѧна нѣсѫ други освѣнь исто то имѧ *Спѣкки*, *Арии*, *Българи*, какъ то другадѣ го разясняхме.

3) Трѣтье познато приселение е Кірпюи или Кірмѣрюи, кое не е друго освѣнь познато то имѧ на *Гебры* тѣ (Занди тѣ), прави тѣ потомци тоже на *Арии* тѣ. То голъмо отдѣлнине, какъ то другадѣ казахме, дошло седемстотинъ години прѣды Христа, отъ стрѣны тѣ на Каспийско то море, и населило ся по разны прѣдѣлы Европы, а имянно въ Старѫ Тракиѣ, една чашть же отъ него минѣли въ Малѣ-Азинѣ.

Тыа сѫ познати тѣ приселенія българо-словенскаго рода отъ Хиндистана въ Европѫ, кои не могѫть има никога никакво си упровергание; зашто то ся основавжъ на общты тѣ удобрены изслѣдованія и начяла отъ сички тѣ учены индіанисты, ѹазыкоиспытателы, и любословцы на новѣ тѫ наукѫ сравнилнаго любословия. А тии начяла сѫ: а) принесено то земеписаніе на стари тѣ народы отъ първи тѣ имъ жилишта въ новы тѣ имъ; б) принесено то вѣройсповѣданіе тоже отъ първи тѣ имъ жилишта въ новы тѣ; в) единство то днѣшнаго имъ ѹазыка съ стараго имъ, іарзіансаго.

Ные въ настоѧщее си съчинение изложихме въ достѣ голъмѫ обширность отъ сички тыа връху нашни прѣдмѣтъ т. е. връху българско то най-старо бытие, а найнеоборимое, чи доказахме и единство то на само имѧ *Aryas*=Арии, съ имѧ то *Българи*.

(Слѣдова въ 2-тѫ Книгѫ).

*.) Чи гърцки тѣ списатели много странны рѣчи писаны съ б сѫ писали съ π, връху това можеме наведи много примѣры. Отъчество то Александра македонскаго кое ся е съхранило и до днѣсь въ право то си найменование Бѣла или Бѣлица, тии сѫ го писали въ старость Πέλλα а днѣсь Μπѣлѣтѣа! тѣй и множество други.

**) Ные, какъ то и другадѣ казахме, штѣмъ говори обширно връху той-зи прѣдмѣтъ.